

Prejudiciālais jautājums

Vai LES 4. panta 3. punktā un Padomes Direktīvā 2006/112/EK⁽¹⁾ ietvertie principi un noteikumi, kā tos jau ir interpretējusi Tiesa 2008. gada 17. [jūlija] spriedumā lietā C-132/06, 2008. gada 11. decembra spriedumā lietā C-174/07 un 2012. gada 29. marta spriedumā lietā C-500/10, ir jāinterpretē tādējādi, ka par nesaderīgu ir uzskatāma tāda valsts tiesību norma (tādējādi šajā lietā – Maksātspējas likuma 162. un 182.b pants), saskaņā ar kuru par pieņemamu ir uzskatāms preventīvas vienošanās priekšlikums, ar kuru parādnieks paredz likvidēt savu īpašumu un tikai daļēji samaksāt savu parādu valstij par PVN, ja viņš neizmanto nodokļu darījuma instrumentu un ja, ņemot vērā neatkarīga eksperta konstatēto, un pēc tiesas veiktas formālas pārbaudes nav paredzams, ka šī parāda samaksa būtu lielāka maksātspējas gadījumā?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. decembrī iesniedza Supreme Court (Īrija) – MM/Minister for Justice and Equality, Ireland and the Attorney General

(Lieta C-560/14)

(2015/C 081/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court (Īrija)

Pamatlietas puses

Prasītājs: MM

Atbildētāji: Minister for Justice and Equality, Ireland un Attorney General

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas Savienības tiesībās paredzētās “tiesības tikt uzklautam” nozīmē to, ka saskaņā ar Padomes Direktīvas 2004/83/EK⁽¹⁾ noteikumiem sagatavota alternatīvās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam ir jānodrošina mutiskā uzklaušana par šo pieteikumu, ieskaitot arī tiesības izsaukt vai uzdot jautājumus lieciniekiem, ja pieteikums ir iesniegts dalībvalstī, kurā pastāv divas atšķirīgas un secīgas procedūras, lai izvērtētu attiecīgi patvēruma pieteikumu un alternatīvās aizsardzības pieteikumu?

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 34, 12. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 11. decembrī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) – Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH/Amazon EU Sàrl u.c.

(Lieta C-572/14)

(2015/C 081/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH*

Atbildētājas: *Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl*

Prejudiciālais jautājums

Vai prasījums par “taisnīgas atlīdzības” samaksu atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā⁽¹⁾ 5. panta 2. punkta b) apakšpunktam, kas saskaņā ar Austrijas tiesībām tiek vērsti pret uzņēmumiem, kuri pirmie vietējā tirgū pret atlīdzību komerciālos nolūkos laiž apgrozībā datu nesējus, ir prasījums “lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu” Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās⁽²⁾ 5. panta 3) punkta izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 167, 10. lpp.

⁽²⁾ OV 2001, L 12, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. decembrī iesniedza *Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen* (Beļģija) – *Argenta Spaarbank NV*/Beļģijas valsts

(Lieta C-578/14)

(2015/C 081/08)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Argenta Spaarbank NV*

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar *WIB92* [*Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992*, 1992. gada Likums par ienākuma nodokļiem] 198, 10° pantu redakcijā, kas ir piemērojama attiecībā uz 2000. un 2001. nodokļu gadiem, tiek pārkāpts 1990. gada 23. jūlija mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu direktīvas (Padomes Direktīva 90/435/EEK⁽¹⁾) 4. panta 2. punkts, ciktāl *WIB92* 198, 10° pantā ir noteikts, ka procenti netiek uzskatīti par uzņēmējdarbības izdevumiem līdz summai, kas atbilst saskaņā ar 202. un 204. pantu atskaitāmajām dividendēm, ko sabiedrība gūst no akcijām, kuras uz to atsavināšanas brīdi tā nav turējusi nepārtrauktu vismaz viena gada laikposmu, un turklāt nav paredzēta atšķirība atkarībā no tā, vai norādītie procenti ir vai nav saistīti ar dalības (finansēšanu), kura ir atbrīvojamo dividenžu pamatā?
- 2) Vai *WIB92* 198, 10° pants redakcijā, kas ir piemērojama attiecībā uz 2000. un 2001. nodokļu gadiem, ir noteikums, lai novērstu krāpšanu vai ļaunprātīgu izmantošanu 1990. gada 23. jūlija mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu direktīvas (Padomes Direktīva 90/435/EEK) 1. panta 2. punkta izpratnē, un, ja tas tā ir, vai *WIB92* 198, 10° pants pārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai novērstu šādu krāpšanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, ciktāl ar to ir noteikts, ka procenti netiek uzskatīti par uzņēmējdarbības izdevumiem līdz summai, kas atbilst saskaņā ar 202. un 204. pantu atskaitāmajām dividendēm, ko sabiedrība gūst no akcijām, kuras uz to atsavināšanas brīdi tā nav turējusi nepārtrauktu vismaz viena gada laikposmu, un turklāt nav paredzēta atšķirība atkarībā no tā, vai norādītie procenti ir vai nav saistīti ar dalības (finansēšanu), kura ir atbrīvojamo dividenžu pamatā?

⁽¹⁾ Direktīva par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 225, 6. lpp.).